

ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - VIVA LA LIBERTA

Σκηνοθεσία: Ρομπέρτο Αντό

Σενάριο: Ρομπέρτο Αντό, Άντζελο Πασκουίνι

Ηθοποιοί: Τόνι Σεrbίλο, Βαλέριο Μαστραντρέα,
Βαλέρια Μπρούνι Ταντέσκι,
Μικέλα Σεσόν

Φωτογραφία: Μαουρίσιο Καλβέζι

Μοντάζ: Κλέλιο Μπενεβέντο

Χώρα: Ιταλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 94'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- David di Donatello Awards 2013

* Βραβείο Σεναρίου στους Άντζελο Πασκουίνι και Ρομπέρτο Αντό

* Βραβείο Β' Ανδρικού Ρόλου στον Βαλέριο Μαστραντρέα

- Italian National Syndicate of Film Journalists 2013

* Βραβείο Σεναρίου στους Ρομπέρτο Αντό, Άντζελο Πασκουίνι

* Βραβείο Special Silver Ribbon στον Τόνι Σεrbίλο

- Άλλες Υποψηφιότητες

Ενώ η δημοτικότητα του κόμματός του καταρρέει, ο ηγέτης της ιταλικής αξιωματικής αντιπολίτευσης εξαφανίζεται. Χωρίς να ειδοποιήσει τους στενότερους του συνεργάτες, ο βοηθός του τον αντικαθιστά με τον δίδυμο αδερφό του, έναν φιλόσοφο που έχει βγει από το ψυχιατρείο. Η καινούργια εικόνα του αρχηγού, απρόβλεπτη και ειλικρινής, αποδεικνύεται γοητευτική και το κόμμα αρχίζει να επανακάμπτει στις δημοσκοπήσεις.

Σάτιρα της παλιάς ιταλικής σχολής, που σαρκάζει τον κομφορμισμό των πολιτικώνώνων, ακόμη κι αν αυτοί προέρχονται από την κομμουνιστική αριστερά. Με την πολύτιμη βοήθεια του Τόνι Σεrbίλο, ενός ηθοποιού που ξέρει να αξιοποιεί ακόμη και τις λεπτότερες ερμηνευτικές αποχρώσεις, ο Αντό χειρίζεται με σύνεση τις κωμικές παρεξηγήσεις και υπερβάλλει όσο χρειάζεται για να υπηρετήσει με χάρη τη βασική σεναριακή του ιδέα. Βέβαια, η πολιτική πρότασή του είναι στην πραγματικότητα... απολίτικη, γενικόλογη και υπεραισιόδοξη, η ντρίμπλα του τέλους όμως είναι χιουμοριστικά ανατρεπτική και καλοδεχούμενα διφορούμενη.

Επίκαιρη, πανέξυπνη και συγχρόνως αστεία, αυτή η ιταλική πολιτική σάτιρα ασχολείται με την περίπτωση του αρχηγού ενός κόμματος της Αριστεράς (Τόνι Σεrbίλο) ο οποίος αποφασίζει να εξαφανιστεί αφήνοντας τη θέση κενή. Ο δίδυμος αδελφός του θα δώσει τη λύση μιλώντας με τη φωνή της καρδιάς. Και το κόμμα θα ανέβει!

"Ο πολιτικός δεν έχει φίλους" ακούμε σε κάποια σκηνή της ιταλικής αυτής πολιτικής σάτιρας του Ρομπέρτο Αντό. Σε αυτήν ακριβώς την κατάσταση θα βρεθεί ο ένας από τους δύο κεντρικούς ήρωες της ιστορίας, ο γενικός γραμματέας του αριστερού κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ο οποίος χωρίς κανείς (ούτε ο ίδιος) να καταλάβει τον λόγο, αποφασίζει να εξαφανιστεί τη στιγμή που το κόμμα του καταρρέει και τον χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε.

Γιατί έφυγε; Πού θέλει να πάει; Τι ακριβώς θέλει να κάνει; Ερωτήματα που εκκρεμούν και αδυνατούν να βρουν απαντήσεις, ενώ ο ίδιος ο φυγάς δεν έχει καμία απολύτως διάθεση να ασχοληθεί σοβαρά με το κόμμα, απογοητευμένος από τις εξελίξεις στον χώρο του και έχοντας απογοητεύσει τους πάντες με την ως τώρα στάση του.

Ωστόσο ο βασικός σύμβουλός του (Βαλέριο Μαστραντρέα) δεν θα το βάλει κάτω. Και κάπως έτσι, ως από μηχανής θεός για να σώσει την κατάσταση, θα εμφανιστεί στο προσκήνιο ο δίδυμος αδελφός του πολιτικού, ο δεύτερος κεντρικός ήρωας της ιστορίας: ένας συγγραφέας στον κόσμο του, ο οποίος ζει στο περιθώριο μετά την επιτυχία του βιβλίου του "Η ψευδαίσθηση του να ζεις". Λίγο - πολύ τρελούτσικος αλλά ηθικό στοιχείο, ο συγγραφέας μπορεί να δώσει τη λύση. Πώς; Μιλώντας με τη φωνή της καρδιάς και διαβάζοντας Μπρεχτ στον λόγο του!!

Η ιστορία δεν είναι βεβαίως καινούργια. Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο την έχουμε ξαναδεί στο σινεμά, είτε στον "Αιχμάλωτο της Ζέντα" είτε στο "Ντέιβ: Πρόεδρος για μια μέρα" με τον Κέβιν Κλάιν. Ακόμη το εξαιρετικό φιλμ του Χαλ Ασμπι "Να είσαι εκεί, κύριε Τσανς" με τον Πίτερ Σέλερς στον ρόλο του αγράμματου κηπουρού που δίνει συμβουλές στον πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών εμπνευσμένος από την... τηλεόραση το ίδιο ζήτημα πραγματεύεται: πώς ένας "κομήτης" στην πολιτική μπορεί να γίνει ο ιδανικός πολιτικός απλά και μόνο επειδή μιλάει με την καρδιά του. Αφελές; Ασφαλώς και είναι. Ωστόσο ορισμένες φορές σου αρέσει να το βλέπεις όπως συμβαίνει με αυτήν την ταινία που τελικά αποκτά την εικόνα μιας **σύγχρονης, επίκαιρης και πολύ ουσιαστικής πολιτικής σάτιρας**. Ο Ρομπέρτο Αντό φρόντισε να μην παραξηλώσει την ιστορία, γιατί σε αυτές τις περιπτώσεις το γκροτέσκο είναι μια παγίδα που παραμονεύει άγρυπνα. Αλλά την ίδια ώρα η ταινία διακρίνεται από μια ευπρόσδεκτη χαλαρότητα, γεγονός που τη μετατρέπει σε μια από τις **πιο έξυπνες και ευχάριστες πολιτικές σάτιρες του σύγχρονου ιταλικού κινηματογράφου**.

Μια ταινία όμως που συν τοις άλλοις βοηθιέται τα μέγιστα από την καταπληκτική διπλή ερμηνεία του Τόνι Σερβίλο, του πρωταγωνιστή της "Τέλειας ομορφιάς" και του "Il divo".

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

Μια κωμωδία για το παραμύθι της πολιτικής και την πραγματικότητα των ανθρώπων, βραβευμένη με δύο βραβεία David di Donatello, κι έναν εξαιρετικό πρωταγωνιστή στο πρόσωπο του Τόνι Σερβίλο σε διπλό ρόλο.

Ο Ενρίκο Ολιβέρι είναι ο Γενικός Γραμματέας του σοσιαλιστικού κόμματος της ιταλικής αντιπολίτευσης. Το κόμμα του βρίσκεται στα πρόθυρα του να κατακτήσει τη λαϊκή ψήφο, αλλά η μεγάλη ευθύνη της προοπτικής της ανάληψης της εξουσίας τον τρομοκρατεί τόσο που τον αναγκάζει, σε βαθειά κατάθλιψη, να εξαφανιστεί από τη δημοσιότητα και την οικογένειά του και να βρει καταφύγιο στο σπίτι μιας παλιάς αγάπης του στο Παρίσι. Ο πιστός σύμβουλός του και η σύζυγός του, προκειμένου ν' αποφευχθεί η κρίση χωρίς κανείς να καταλάβει το παραμικρό, στρατολογούν στη θέση του τον δίδυμο αδελφό του, Τζιοβάνι, ολόιδιο εμφανισιακά, διαμετρικά αντίθετο πολιτικά. Ο Τζιοβάνι είναι ένας διπολικός φιλόσοφος, αλλά απόλυτα ειλικρινής με τους πολίτες, μαγνητικός

ομιλητής, απελευθερωμένος ηθικά και κοινωνικά, με λίγα λόγια ο ιδανικός ηγέτης της παράταξης!

Ο Ρομπέρτο Αντό διασκευάζει για το σινεμά το δικό του μυθιστόρημα, παρουσιάζοντας μια πολιτική σάτιρα ανάμεσα στην καταγγελία και στο παραμύθι, βγαλμένη από την ιταλική επικαιρότητα και, ταυτόχρονα, κατάλληλη για «εφαρμογή» σε οποιαδήποτε ευρωπαϊκή χώρα είναι σήμερα αντιμέτωπη με οικονομικά, κοινωνικά και κυρίως κυβερνητικά προβλήματα, **κατ' εξοχήν την Ελλάδα**: βλέποντας το λαβύρινθο δολοπολικιών, την αμηχανία στη λήψη αποφάσεων, την απόσταση ανάμεσα στην καθημερινή πραγματικότητα των πολιτών - ψηφοφόρων και των πολιτικών τους εκπροσώπων, συχνά ο θεατής αισθάνεται ότι παρακολουθεί μια ταινία βγαλμένη από τη σημερινή Ελλάδα, αν μόνο κάποιοι είχε ασχοληθεί να την κάνει.

Ο Τόνι Σερβίλο παίρνει τα ηνία της αφήγησης εις διπλούν, ερμηνεύοντας και τα δύο δίδυμα αδελφία, τις δυο πλευρές της πολιτικής προσέγγισης αλλά και της μηπεδεμένης σκέψης. Εκπληκτικά ευέλικτος, δίνει στον καθέναν από τους ήρωές του διακριτή ταυτότητα, ξεχωριστά χαρακτηριστικά, με τρόπο λεπτοδουλεμένο και απαλές διακυμάνσεις στην ερμηνεία του, χωρίς ίχνος καρικατούρας ή φάρσας. Από την πρώτη στιγμή της «γνωριμίας» μαζί τους, οι προσωπικότητές τους είναι αντικρουόμενες αλλά εξίσου απολαυστικές, χάρη σ' **έναν από τους πιο πληθωρικούς και γοητευτικούς ηθοποιούς του καιρού μας**, εύστοχα κωμικό, μακριά από τις υπερβολές του συμπατριώτη του Ρομπέρτο Μπενίνι.

Ταυτόχρονα, το φιλμ, έντονα στιλιζαρισμένο, εναλλάσσοντας το ρυθμό του πολιτικού θρίλερ με αυτόν της ανάλαφρης κομεντί, ακολουθεί ένα συγκεκριμένο σκοπό. Να διακωμωδήσει τα σκοτεινά διλήμματα της επικαιρότητας, με τρόπο που μοιάζει απλοϊκός, αλλά καταλήγει διαπεραστικός και αποτελεσματικός: δεν υπάρχει πιο πετυχημένη συνταγή για να μιλήσεις στο κοινό, από **μια έξυπνη κωμωδία**. Με στοιχεία της πλοκής να θυμίζουν απροκάλυπτα τον «Άνθρωπο με το Σιδηρούν Προσωπείο», η ταινία ακολουθεί την αισιοδοξία, το θετικό πνεύμα και την παιδικότητα του Φρανκ Κάπρα, προτείνοντας ως απάντηση στα προβλήματά μας το πολιτικό θάρρος και την κοινωνική ευθύνη. Και, μέσα στην ελαφρότητα και τον παραλογισμό της, καταφέρνει να μεταμορφώσει αυτή την εναλλακτική, σ' **έναν εύστοχο πολιτικό στοχασμό, καμουφλαρισμένο με χιούμορ**.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

ROBERTO ANDO

Γεννήθηκε στο 1959 στο Παλέρμο της Σικελίας. Είναι σκηνοθέτης και συγγραφέας.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Zito i eleftheria 2013, Viaggio segreto 2006, Il cineasta e il labirinto 2004, Sotto falso nome 2004, Il manoscritto del principe 2000, Ritratto di Harold Pinter 1998, For Webern 1996, Diario senza date 1995.

